

VÁNOČNÍ MUZIKA V OKOLÍ ONDŘEJOVA O VÁNOCÍCH 2010

V průběhu uplynulé vánoční doby byla celkem šestkrát zazpívána a zahrána Rybova Vánoční mše a navíc ještě s Říčanským komorním orchestrem pod taktovkou Pavla Chovance poměrně málo známá mše citolibského skladatele Jana Václava Kopřivy. Tento skladatel svým dílem přispěl k rozvoji české chrámové hudby zhruba o půl století dříve než Jan Jakub Šimon Ryba. Bylo to ohromně zajímavé, protože v té mši jsou tři překrásné fugy, které si (místo „Hej mistře...“) pobrukovalo mnoho zpěváků i instrumentalistů po celý předvánoční čas.

Kopřivova mše byla provedena 14. 12. na koncertě v Říčanech. Mše všechny muzikanty zaujala a nepochybně si ji v blízké budoucnosti znovu rádi zazpíváme a zahrajeme. Před koncem tohoto roku se k této skvělé skladbě vrátíme, protože to opravdu stojí za to. Ono vůbec v archivech leží mnoho podobných pokladů, které jen čekají na znovuobjevení.

O posledních Vánocích tomu bylo 34 let od našeho prvního provedení Rybovy mše v Ondřejově při půlnoční mši. Od r. 1989 ji hrajeme pravidelně o předvánočním koncertu, který se letos konal 18. 12. v SKC a jehož součástí byla opět nabídka vánočního punče a vánočky, aby byla podpořena ta správná nálada.

Koncertu se aktivně zúčastnily děti z místní školy – hrály a zpívaly koledy - a navíc jsme zahráli koncert pro hoboj a housle A. Vivaldiho se sólisty Klárkou Kutmanovou a Standou Povýšilem. Ve prospěch Dětského domova ve Strančicích bylo vybráno přes 6 000 Kč.

Stejně jako každý rok byl jedním z vrcholů našeho snažení koncert zaštitěný Fakultou strojní ČVUT v Praze v Betlémské kapli dne 20. 12. 2010. Sešlo se tam více než 600 posluchačů – bylo obsazeno do posledního místečka. Opět tam zazářil dětský soubor ZUŠ CARMINA z Turnova a dále byl na programu Bachův klavírní koncert a koncert pro čtvery housle od A. Vivaldiho. Sólisty byli Markéta Sinkulová, Klárka Kutmanová, Eliška Kukulová, Jan Kukul a Lukáš Kutman. Sóla při mši zpívali Irena Čápková, Anita Jirovská, Petr Jedelský a Wouter Tukker. Zdá se, že posluchači byli spokojeni, protože ve prospěch dětské hematologie byla vybrána rekordní částka 61 000 Kč.

Sbor CARMINA před koncertem v Betlémské kapli ještě stihl zazpívat pacientům v motolské nemocnici, aby cesta z Turnova do Prahy byla plně využita. Dětem – zpěvákům i pacientům se to moc líbilo a podle dostupných informací nedošlo k žádnému zhoršení zdravotního stavu posluchačů.

Po několika letech se vrátila do farního kostela v Mnichovicích Rybova mše hraná při půlnoční. Z hlediska personálních perspektiv bylo důležité, že podstatnou část mše úspěšně oddirigovala Marjanka Ericssonová. Na mši přišlo tolik muzikantů, že se ani pořádně nevešli na kůr, z čehož vznikly drobné problémy způsobené absencí vizuálního kontaktu mezi nimi a dirigentem. Nakonec však skutečný začátek doby vánoční dopadl k všeobecné spokojenosti.

Další mše svatá byla slavena v krásném kostelíčku sv. Václava v Hrusicích 26.12. Protože kůr má malou kapacitu a nevejde se tam orchestr, hraje se tam jen s doprovodem varhan a s nevelkým počtem zpěváků.

Velice se vydařil koncert v zámku v Kostelci n. Č. Lesy 26.12. Sál má kapacitu asi 200 lidí a díky tomu, že je tam teplo, byl zcela zaplněn. Samotné prostředí je velice reprezentativní a inspirativní. Strop sálu je vykládaný dřevem, je tam výborná akustika a v neposlední řadě je tam k dispozici i potřebné zázemí nutné pro pohodu návštěvníků i muzikantů. Koncert jsme zahájili třemi

koledami, které zpívali všichni přítomní. Pokusili jsme se o rehabilitaci této přívětivé muziky, ze které se díky komercializaci života společnosti stal pouhý šum a hluk v obchodech. Snad to posluchače zaujalo a možná si po dlouhé době vůbec povšimli, jaké texty koledy mají.

K interpretaci Rybovy mše se sešel výborný kvartet profesionálních sólistů a hlavně přišel skvělý varhaník. Tak krásně interpretovaný partes – zejména v úvodním Kyrie – se dá slyšet jen zcela výjimečně. To byla nadčasová snová muzika a posluchači i muzikanti to náležitě ocenili – hráli a zpívali úplně spontánně, „jako o život“. Kostecká farnost dálkově adoptuje dítě v Indii a na něj se při koncertě vybralo téměř 10 000 Kč.

Posledním koncertem uplynulé vánoční sezóny byl koncert v kostele v Říčanech. Přestože byla zima, byl kostel zcela nabitý. Koncert byl zahájen společným zpěvem koled „Adéste fidéls („Jdou zástupy věrných...“) a „Tichá noc“. Těsně po doznění posledních tónů ve vyčkávacím tichu začal varhaník hrát vstup do Rybovy mše a očekávaná část koncertu začala. Společným zpěvem koledy „Narodil se Kristus Pán“ skončil nejen koncert, ale liturgicky i doba vánoční. Vybraným příspěvkem 5 700 Kč bude podpořena probíhající rekonstrukce varhan.

Můj srdečný dík náleží desítkám zpěváků a instrumentalistů a zejména sólistům (kromě dříve jmenovaných) - Rachel Skleničkové, Tereze Novákové, Helence a Ondrovi Sochovým, Vandě Kadeřábkové-Březinové, Aničce Repiské, Janovi Ericssonovi, Jardovi Jelínkovi, Petru Jedelskému, Báře Vlkové a varhaníkům Marice Pečené a Jardovi Šarounovi. Moje obzvláštní poděkování patří dětem, které přišly zpívat i se svými rodiči. Je to pro mne jistota, že krásná muzika bude v našem okolí dále znít.

Vážený přítelé, máme se na co těšit. Vždyť již za osm měsíců bude generálka na Vánoce 2011.

J. Zicha

BLÁZNIVÁ TŘÍDA

Andílek se z nebe kouká,
Baruška si tiše brouká,
Cecilka se na ni kouká,
Drahuška jak sova houká,
Evička si češe vlásy,
Fanda kreslí cool obrázky,
Gita, malá krásná víla,
Hledí tiše na motýla,
Iva vaří oběd dětem,
Jirka létá celým světem,
Kráska Karla s pleť svěží,
Loukou někam tiše běží,
Monča věští ze své koule,
Norbert zase má dvě boule,
Ondra Pája kytky ničí,
Pája si tím nervy cvičí,
Quido jí s tím pomáhá,
Rost'a se s ním pohádá,
Starosta se kouká z okna,
Tereška zas včera zmokla,
Ucho u hrnce už není,
Vidličce se všichni smějí,
Walter auto opravuje,
Xenie ho diriguje,
Yvetta není moc ráda,
Zoufala si – „ach, ta záda“.

Katka Böhmová, 9. třída

Žáci základních škol mají možnost proniknout i do tajů uměleckých slohů a směrů. Období kolem pololetí v literatuře 9. třídy je provázáno kroky takzvané Avantgardy. Umělci se snaží o netradiční pojetí poezie. Hovoří se o Poetismu – básních radostných, dovádivých, hravých. Tento literární směr inspiroval žákyni Kateřinu Böhmovou k napsání vlastní básně.

ŠKOLA A ŠKOLNIČENÍ

Už pár let jsem mimo školu. Po vyučování se mi ani moc nestýská, ale po lidech ve škole ano. Věřte nebo ne, když se teď my bývalky spolu sejdeme, vydá to dohromady na pár set let učení a vychovávání. A parta, ve které jsem se dlouhá léta pohybovala, byla skutečně trvanlivá. Ti, na kterých jsme se podepsali, mohou vzpomínat s námi, ti ostatní mohou posoudit, co se ve školství změnilo. Dnes nechci psát, co kdo učil. Zatím musí stačit, když vypíšu, jak dlouho tu někteří účinkovali. Použila jsem správný výraz, protože v dobrém kantorovi musí být i kus herce. Tak tedy pouhé počty. Anička Vávrová učila (byla už mou třídní na celém prvním stupni) 30 let, Jája Páleníková 40 let, Eva Jelenová, Šárka Bumbová, Helena Sehnalová (ta mne také ještě učila), Pavel Senft (ředitel), všichni více než 35 let. Dlouhá léta tu působili i Nad'a Brabcová a Míla Řezba. Já se svými 25 lety jsem jen troškař.

Ale dnes se chci věnovat někomu jinému. Ženě, která spojila svůj život se školou ne jako učitelka, ale jako školnice. Je to paní Marie Kratochvílová. Prožila v tomhle povolání ve škole 22 let a jistě by ještě v práci pokračovala, nebýt jejího nemocného srdce. Nedávno jsme se setkaly, abychom si popovídaly a pokusím se přetlumočit, co všechno taková školnice musela dříve stihnout.

Asi nejhorší bylo topení. Na ošetřování nebyl jen jeden kotel. Bylo to jedenáct vysokých kamen ve škole a navíc tělocvična. Ještě mám v paměti, jak jsme se za mých školních let o přestávkách u kamen houfovali, abychom se trochu ohřáli. Pro školnici to ovšem znamenalo vynést nejméně deset kbelíků popela, nanosit do školy i do sokolovny (podle zimy) asi 30 uhláků uhlí, naštipat a nanosit si dřevo a třísky na zátop. Ani pořezání špalků na cirkulárce jí nebylo cizí. Pak si ráno přivstala a už po páté hodině zatápěla, aby bylo ve třídách a ve sborovně teplo, než se dostaví učitelé a žáci. Přes den pak musela zajistit dostatek topiva a udržet v kamnech oheň.

Řeklo by se dost práce na celý den, ale to je omyl. Už ráno ve čtvrt na osm (učilo se od tři čtvrtě) stála paní Kratochvílová u hlavních dveří a kontrolovala, jestli jí děti nenosí do školy sníh nebo bláto a jestli se řádně přezouvají. A také dokázala žáky (ale i učitele) napomenout a buďte si jisti, že jí poslechli.

Jakmile zazvonilo, musela vytřít všechny chodby. Nespletla jsem se. Opravdu všechny, protože šatny byly u tříd i v patře, takže nepořádek byl po celé škole. Pak musela donést poštu a mohla si na chvíli odpočinout. Pokud jí ovšem nedal nějaký úkol pan ředitel Wiesner, jehož byla pravou rukou. Další směna jí nastala po skončení vyučování. Teprve když vychladla kamna, byl vyneseno popel a připraveno v kamnech, mohla začít s úklidem.

Dříve byly ve škole dřevěné podlahy, takže se denně nemýly. Zamést vlhkým mopem však byla nezbytnost, protože od topení byla spousta prachu. Na tu podlahu mám ještě jednu vzpomínku, která úzce souvisí s psaním. Psalo se totiž perky zasazenými do dřevěných (věčně okousaných) násadkách. Pera jsme namáčeli do inkoustu, který byl v kalamářích upevněných v lavicích. Do těch kalamářů školnice podle potřeby inkoust dolévala z velké asi litrové láhve.

Neštěstím bylo, když se láhev rozlila. Na čištění byly problematické i kaňky odstříknuté z per. Na to, aby skvrny

zmizely, nestačila jen voda a rýžák. Na řadu kolikrát přišel i hoblík. O každých prázdninách musely být všechny podlahy vydrhnuté doběla a po malování, které někdy musela zvládnout také sama, to byla obzvláště chuťovka. Kdo nezkusil, nedokáže si představit, jaká to byla dřina. Samozřejmě bylo i denní utírání prachu ve třídách.

A ředitel školy, tenkrát O. Novák, dokázal projít třídy a kontrolovat, jestli nezbyl nějaký nepořádek třeba za uhláky, což byly velké těžké bedny. Když uklidila třídy, musela opět vytřít všechny chodby a teprve potom mohla odejít. Vyučování druhého stupně končilo ve tři čtvrtě na čtyři, tak si snadno spočítáte, kdy se dostala domů. A ještě jedna zásluha o školu je na kontě paní Kratochvílové. Zabránila požáru školy, když od kamen v kuchyni chytlo i ostění na školní chodbě. Nezaváhala ani chvíli, doběhla pro hasicí přístroj, strhla ho z háku, na kterém byl pověšený, a oheň uhasila. Ještě teď je udivená z toho, jakou vyvinula v rozčilení sílu. Když všechno skončilo, nedokázala hasicí přístroj ani odnést, natož zavěsit. O výplatě jsme nemluvily, ale rozhodně se z toho nedalo zbohatnout.

Ještě musím připomenout, že paní Kratochvílová byla dlouholetou členkou SPOZ (sbor pro občanské záležitosti), ve kterém se podílela na péči o spoluobčany

Myslím, že poděkovat za její práci je to nejmenší, co můžeme udělat.

Jaroslava Kozáková

NOC VE ŠKOLE

Dne 25. 2. 2011 se uskutečnila akce, na kterou asi nikdo z nás nezapomene. Nemohli jsme se dočkat, až nastane chvíle, kdy všichni se sejdeme před školou. Bylo šest hodin večer a naše třídní, paní Jarmila Modráčková, nás pustila do budovy už ztemnělé školy.

Začali jsme volnou zábavou – pinkali jsme si balónky, než nastal čas večeře. Každý z nás si objednal pizzu podle své chuti a paní učitelka a dva naši kamarádi pro ně došli. Moc jsme si pochutnali.

Začali jsme se zábavou. Hry jsme měli připravené, takže vybrat si mohl každý. Někdo hrál TWISTER, někdo BLÁBOL a další třeba POKER. Některé bavily také ACTIVITY, které přinesla Lucka Staňková. Velká zábava byla při hraní hry BLÁBOL. Naše družstvo složilo legrační větu, která ovšem není publikovatelná.

Paní učitelka Modráčková na chvíli odešla a za pár minut se ve třídě objevila i s naším oblíbeným panem učitelem Hemelíkem. Jeho návštěva pro nás byla velkým a radostným překvapením. Všichni měli velkou radost, že pana učitele znovu vidí. Rozdal nám na památku listy s hradem Zlenice, kam nejspíš v květnu pojedeme na výlet.

Kluci vytáhli kytary a začali hrát. Při jejich koncertě jsme všichni popřáli Aniče k jejím třináctým narozeninám. Dort byl vynikající a díky patří Nikče Lehovcové, která ho připravila. Místo svíček byla na dortu zvláštní prskavka, která se všem moc líbila.

Pak jsme si pouštěli scénky v anglickém jazyce nazvané „U doktora“ a „Shopping“.

Paní Staňková a paní učitelka Modráčková nám rozdaly dva papírky-jeden větší a druhý menší. Na větší jsme napsali dvě přání a na malý dvě špatné vlastnosti. Vylosovali jsme si papír s číslem a dostali jsme instrukce-nastala bojovka! A teď už vyrazí číslo šestá. Umíte si představit, jak jsme se bavili. Bylo to prostě báječné!

A to ještě nekončíme! Za chvilinku to vypukne! Jestli se ptáte, co vůbec vypukne, tak vypukne DISCOTÉKA! Domča pustila CD a všichni tancovali. Asi v polovině diskotéky si kluci posteskli, že jsou zpocení a že budou smrdět. Anička vytáhla asi čtyři deodoranty a kluky nastříkala. Kluci smrděli ještě víc. Na zábavě to však neubralo.

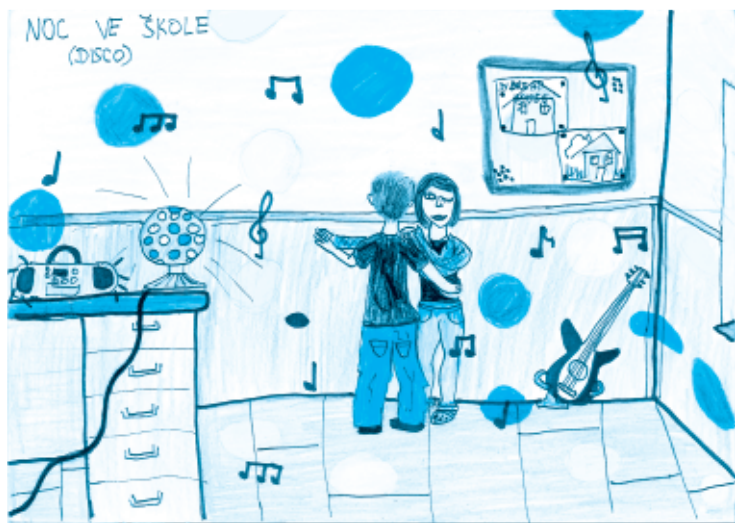
Holky pustily pomalé písně, a tak jsme si s klukama zatancovaly ploužák. Překvapivě jim to šlo, a dokonce zvládali i otočky.

Bohužel už nás naše paní učitelka zahнала k čištění zubů a rozbalit karimatky se spacáky. Kluci ještě zahráli na kytaru ukolébavku a šli jsme na kutě.

Ráno jsme frčeli domů.

PRO VŠECHNY TO BYL VELKÝ ZÁŽITEK!!!

Nikola Novotná, 6. třída

CIMRMANI V ONDŘEJOVĚ

Jsou to již dva roky, kdy se v březnu 2009 několik nadšenců z řad ondřejovského hasičského sboru, jen tak ze zajímavosti, zúčastnilo konkurzu na Cimrmanovu hru Dobytí severního pólu. Je pravda, že režisérka Jana Sloupová neměla s výběrem herců příliš mnoho práce, přišlo nás jen pět, tak každý dostal roli.

V té době byl jediným ostříleným hercem Míra Janoušek, který

již v páté třídě základní školy exceloval v roli strašidla Mulisáka v představení Bubáci a Hastrmani.

Každý týden jsme se scházeli v bývalé tělocvičně u Vávrů na pravidelných zkouškách. Režisérka tou dobou dozajista prožívala bezesné noci, neboť naše herecké výkony byly opravdu neuvěřitelné.

Po půl roce náročného cvičení stačilo jen sehnat slušivé kostýmy, rekvizity, vyrobit kulisy a mohli jsme vyzkoušet naše herecké umění na generální zkoušce před několika vybranými diváky.

Náš den přišel 31. 10. 2009. Nervozita dosáhla svého vrcholu, když do sálu SKC Ondřejov na první oficiální premiéru vešli první diváci. Při začátku představení jich v hledišti sedělo již 350. S nástupem na jeviště, během úvodního semináře, jsme všichni cítili srdce v krku, případně v kalhotách. Ovšem okamžitě poté, co se všichni diváci rozesmáli hned při prvním náznaku cimrmanovského humoru, z nás veškerá nervozita spadla. Zbytek představení byl díky poctivému zkoušení snadný a mohli jsme si vychutnat závěrečný potlesk, kdy diváci téměř vstávali nadšením ze židlí.

Po úspěchu našeho prvního představení jsme sehráli další, 12. 12. 2009. a 19. 2. 2010 jsme pak odehráli poslední představení v Hotelu Legner Zvánovice.

Po krátké měsíční pauze, během níž si mnoho z nás užívalo slávu a publicitu, jsme si uvědomili, že se nám na prknech, která znamenají svět, líbí a počáteční nervozita i tréma k tomu prostě patří.

Bez dlouhého otálení jsme se hned v dubnu 2010 vrhli do nacvičování další skvělé Cimrmanovy hry. Tentokrát padla volba na Záskok. Opět se roztočil kolotoč zkoušení a pilování. Jak se nám to podařilo jste mohli vidět na premiéře 13. 11. 2010 v SKC Ondřejov. Na toto představení se přišlo podívat zhruba 450 diváků, což nás pochopitelně velmi mile překvapilo. Reprízu jsme sehráli 8. 1. 2011 opět v ondřejovském sále a poslední představení bylo 5. 3. 2011 ve Stříbrné Skalici.

Povzbuzení úspěchem jsme rozhodnutí v našich ochotnických aktivitách pokračovat a již teď se rozhodujeme, jakou další hru nasadíme.

Závěrem mi dovoluje poděkovat nejen všem divákům za jejich přízeň, ale také všem těm, kteří nám pomáhali s realizací našich vystoupení. Zvláštní dík patří především pánům Řezbovým a Míše Štěpinové.

Peníze získané výběrem dobrovolného vstupného jsme částečně investovali do výroby kulisy a na nákup kostýmů. Většinu peněz však věnujeme na přestavbu našeho nového hasičského automobilu, který, doufejme, již brzy bude zdobit naši hasičárnu.

Za ochotnickou divizi sboru dobrovolných hasičů Ondřejov

Martin Neumann

Žáci 9. třídy Vás zvou na nekuřácký

1. ŠKOLNÍ PLES

Pestrý program,
shůvkování
průvůdků
a devíťáků,
představení,
předpřímnoční
překvapení a
... možná bude i
tombola
Předprodej vstupenek ve škole,
cena 320 Kč k sezóně,
50 Kč k sňatí

21. května 2011

v SKC Ondřejov od 18:00 do 24:00

K tanci hraje: **Funny dance band**

Pořadatelé Škampa

Jubilea: únor a březen 2011

Růžena Sedláčková, Třemblat, 82 let
Ladislav Sehnal, Ondřejov, 80 let
Milada Bečková, Ondřejov, 83 let
Josef Šebek, Ondřejov, 80 let
Květuše Čiháková, Ondřejov, 85 let
Josip Kleczek, Ondřejov, 88 let

Marie Vávrová, Ondřejov, 83 let
Luděk Neužil, Ondřejov, 85 let
Jaroslav Klokočník, Ondřejov, 82 let
Josef Čelechovský, Ondřejov, 91 let
Zuzana Hucková, Ondřejov, 80 let
Františka Barešová, Třemblat, 91 let

Miroslava Sloupová, Ondřejov, 86 let
Libuše Michalová, Turkovice, 81 let
Marie Schmidová, Ondřejov, 95 let
Jiří Pánek, Třemblat, 81 let

Všem oslavencům srdečně blahopřejeme a přejeme pevné zdraví do dalších let !!!

Úmrtí

Miloslava Šenychová, Ondřejov
Milan Kašpárek, Ondřejov
Marie Krátká, Ondřejov

Noví občanci

Jakub Štěpina, Ondřejov
Václav Daněk, Ondřejov
Jiří Fašina, Ondřejov
Nicol Medřická, Ondřejov

Viktor Blažek, Turkovice
Leontýna Králíková, Ondřejov
*Vítáme vás mezi námi
a přejeme hodně zdraví a štěstí!!*

Poděkování

Děkuji obecnímu úřadu za blahopřání a dárek k mým narozeninám, který mi při své milé návštěvě předaly paní Klokočnicková a paní Švandová. *Milada Bečková*

Srdečně děkuji obecnímu úřadu a paní Miluše Eliášové za milé blahopřání a dárek k mým narozeninám. *Marie Pokorná*

Srdečně děkuji za blahopřání k narozeninám, za dárek a milou návštěvu paní Švandové a paní Klokočnickové. *Luděk Neužil*

Za přání a dárkový balíček k mým narozeninám srdečně děkuji. *S pozdravem Květa Velková, Borka*

Srdečně děkuji obecnímu úřadu, paní Novotné a paní Staňkové za projevené blahopřání a milý dárek k narozeninám. *Květuše Čiháková*

PROGRAM SKC

Vážení příznivci SKC v Ondřejově,

rok 2010 je nenávratně za námi a už stojíme rovnýma nohama v tom dalším. Abyste nežili jen ze vzpomínek na ten minulý, připravilo pro Vás SKC v Ondřejově celou škálu činností a aktivit, které Vám, jak doufáme, pomohou lépe a aktivněji prožít jarní čas a nabrat energii při každodenních činnostech, starostech a povinnostech. Snažili jsme se, aby Vás naše nabídka aktivit co nejlépe uspokojila. Děkujeme Vám všem za přízeň a přejeme Vám příjemné chvíle s programem v našem centru.

Hynek Kašpar, zaměstnanci a lektori SKC

Posuďte sami, zda najdete jinou, podobnou obec se stejně širokou nabídkou pro všechny:

SPORTOVNĚ-TĚLOVÝCHOVNÉ, TANEČNÍ, VÝTVARNÉ, JAZYKOVÉ, HUDEBNÍ I POČÍTAČOVÉ KURZY * SPORTOVNÍ AKCE SE ŠPIČKOVÝMI LEKTORY ČR * PŘEDNÁŠKY * AKCE PRO DĚTI * VÝTVARNÉ DÍLNY, VÝSTAVKY * MASÁŽE * KONCERTY VÁŽNÉ I NEVÁŽNÉ * BĚŽECKÉ SEMINÁŘE * POSILOVNA - vše za dobré ceny

a k tomu zcela zdarma **INTERNET * VOLNOČASOVÝ PROSTOR PRO ŠKOLÁKY * STOLNÍ TENIS PRO ÚČASTNÍKY KURZŮ * HERNÍ PRO RODIČE S DĚTMI** – příjemná, rodinná a přátelská atmosféra

Všechny kurzy z roku 2010 budou pokračovat a najdete je v rozvrhu na nástěnkách a našich webových stránkách. Jenom v krátkosti rekapitulujeme aktivity, které nabízíme:

TAIJI s Milošem Komňackým - starobylé čínské cvičení zvládnou všichni bez rozdílu věku a fyzické kondice.

BREAK DANCE s Pavlem Staňou - akrobatický tanec ulice pocházející z Ameriky.

GYMNASTICKO-TANEČNÍ PŘÍPRAVA s Katkou Sehnalovou - zábavnou formou získáte základní sportovně-gymnastické dovednosti, naučíte se kroky a vazbičky z aerobiku a tance, budete využívat nářadí a další pomůcky.

TANEČNÍ PRŮPRAVA s Pavlou Landovou - základy jak Street Dance, tak latinsko-amerických tanců, standardních tanců a dalších.

HIP HOP, HOUSE, FUNKY s Annou Rečkovou.

Dopolední 2 lekce **CVIČENÍ S ŘÍKADLY A PÍSNÍČKAMI** s Katkou Klikovou pro rodiče a 2-3leté děti.

HRA NA BICÍ se Z. Sýkorou. Výuka **HRY NA KYTARU** v novém pojetí s individuálním přístupem, základy elektronické kytary, rockový doprovod, základy hudební teorie a not.

ENKAUSTIKA A EZOTERIKA s Hanou Matějčkovou.

Zejména ženy upozorňujeme na nejpoulnější kurz **AEROBIK A BODY FORM** s Olgou Šípkovou. Nově zavádíme čtvrtletní cvičení s Olgou od 18.00 a to Aerobic a Body form.

V pondělí od 19.00 zveme všechny, kteří mají rádi pohyb, na Power joga a v další hodině Body Form s Ditou Fuchsovou. V úterý dopoledne je Power joga a Body form k dispozici těm, kteří mají čas v dopoledních hodinách. Samozřejmě chceme jmenovat i další aktivity, zejména dětský balet, shiatsu, volejbal, badminton, zdravotní cvičení, klasickou joga, balanční cvičení, bosu, cvičení pro zdravou páteř, dopolední cvičení s říkankou a písničkou, step aerobic a další a další aktivity jako je např. výtvarná výchova a keramické kurzy. Nesmíme zapomenout ani na oddíl tae kwon do.

Podrobnější výčet spolu s časy a termíny najdete na našich webových stránkách www.skcentrum.cz nebo www.obecondrejov.cz/skcentrum.

Takže nyní už jen zbývá popřát Vám všem příjemné chvíle v našem SKC. Ať se Vám v tom novém roce daří!

Kolektiv SKC

*Vydává Obec Ondřejov. Šéfredaktorka
V. Vomáčková Redakční rada J. Kozáková, M.
Macháček, J. Pohanková P. Řezba,
M. Tlamichová. Registrováno MK ČR E12695
Uzávěrka příštího čísla je 15. června 2011*